

QVÆSTIO XLIV. SVMMARI A.

Ex Claro.

- 1 Faudum an possint diuidi.
2 Et quid de consuetudine obseruatur.
Ex Additionibus.
1 Feuda maiora, dignitatem regulam annexam habentia, diuidi non possunt.

ADDITIONES.

Possit diuidi.] Hic scias in diuisionem feudi idem ius esse, quod in emphyteusi, quæ irrequisito domino bene potest fieri. Magis commune ex Alex. attestatur Rol. in conf. 80. nu. 47. & dixi in collect. mea commun. opinio. in verbo, feudum, sub n. 6. vbi etiã re tuli Soc. reg. 186. ponentẽ regulam negatiuam, quod feuda sint indiuidua, cum fallentijs, quas vide apud eum. Guach.

QVÆST. XLIV.

Verò, nunquid feudum possit diuidi e Respõ. quod feuda maiora, prout est feudũ, Ducatus Marchiæ, vel Comitatus. quod habet dignitatem annexã, nõ possunt diuidi, etiam consentientib. consortibus. Et ita se habet cõmunis opinio, vt attestatur Soc. conf. 67. post n. 25. vers. Tertio cõfirmatur lib. 1. q. est duplicatũ in conf. 165. lib. 2. Idẽ et dicit Soc. conf. 278. n. 1. lib. 2. Et dicit Curt. iun. de feu. in 4. parte principali, in vltim. causa priuationis feudi, q. 30. in prin. p. ita cõcludunt oēs in hoc absq. disputatione. Et videtur text. in c. 1. §. præterea Ducatus. de prohib. feu. alien. per Frider. Inferiora feuda, quæ non habent dignitatẽ annexam, vtiq. diuidi possunt, vt est text. in d. §. præterea Ducatus, et hoc etiam si huiusmodi feuda inferiora sint feuda iurisdictio. nis. Ita tenet Specul. de feudis §. quoniam vers. 34. et est communis opinio, vt dicit Soci. in alleg. conf. 67. post n. 45. vers. Seprimo dato. Et hoc videtur inductum in fauorem, & honorem Imperij, ne sci licet feuda maiora, quorũ dignitatis titulus prouenit ab Imperator. di minuatur, & ad destructionẽ deducatur, quæ ratio non militat in feudis inferioribus, non habentibus dignitatem annexam.

- 2 Idque propter honorem, & vtilitatem Imperij.
3 Magnas familias conseruari, et cuique genti l. tati suum splendorem retineri, Reipubl. interest.
4 Feuda dignitatum soliprimogenito acquiruntur: & reliquis filijs sustentationis nomine tantum prestandum est, quantum sufficit.
5 Feuda, dignitatem non habentia, diuiduntur.
6 De consuetudine etiam feuda dignitetum diuidi possunt.
7 Excipietur dignitas Electoralis.

Prædicta igitur dignitates perpetua successõnis serie apud vnum, primogenitum nempe consistunt: reliquis autem filijs natu minoribus, tantum à primogenito præstandum est, quantum ad honestam vitæ sustentationẽ sufficiat, pro generis splendore, & facultatibus ipsius Principatus: modo tamen primogenito supersit, quo, Principis dignitatem commodẽ tueatur. Schench. Baro in dicto cap. primo, §. & quia nu. 17. de his, qui feu. dar. post. Guil. Ranchin. in tractat. de success. ab intest. §. 10. num. 4. Rudinger. d. c. 51. nu. 9 & 10. Paulus Berens disput. feud. 1. thesaur. 36. & nouiter B. lib. 1. d. fert. 5. vbi eleganter ea de re disput. Harpr.

Et ita se habet communis opinio.] Adde, atq. de ista communi vide in d. collect. mea, n. 6. c. duob. frequentib. Et dominus Soc. cin. d. conf. 278. ponit quoniam casus, in quibus permittitur diuisio. Nec potest vasallus etiam disporre, vt vnus filiorum habeat duas partes in feudo, alter verò tertiam, vt per Rol. conf. 1. numer. 14. volu. 3. Item quod feuda Ducatus, Marchionatus, & Comitatus secundum generalem consuetudinem Italiæ diuidantur, vide plenius per Rol. conf. 80. num. 9. alios citantem.

Inferiora feuda, quæ non habent dignitatem annexam, vtiq. diuidi possunt.] Feuda inferiora, & dignitatem regalem annexam non habentia, inter cohæredes diuidi posse, constat ex textu in capit. primo. §. omnes filij. Ibiq. Feudista communiter, si de feud. defunct. content. sit inter dom. & agnat. val. tit. 26. lib. 2. F. & d. capit. 1. §. præterea Ducatus, tit. 55. lib. eod. Quam rem, post plurimos à se allegatos, plenissime explicat Henricus à Rosenthal. dicto capit. nono, conclus. 53. & Vulteius libro primo de feud. cap. 8. num. 36. Harpre.

QVÆSTIO XLV. SVMMARI A.

Ex Claro.

- 1 Feudum an præscribi possit.
2 Et an contra dominum.
3 Et quid inter priuatos.
4 Et qui si sit alienatum sine consensu domini.

Ex Additionibus.

- 1 Quæ ad feudi præscriptionem necessario requirantur.
2 Triginta annis feudum in quauis re, siue profana, siue ecclesiastica, præscribitur.
3 Lex vbi non distinguit, nec nobis distinguendum.
4 Res publica, & ecclesiastica, quanti temporis præscriptione acquirantur, iure communi.
5 Diuisio, per temporis consummationem significat.
6 Vasallus præscribens quo animo fundum possidere necesse habeat.

ADDITIONES.

Præscribi possit.] Adde, & vide per Jacob. de S. Georgio in suis quæst. feudilib. quæst. 38. num. 48. & quæ dixi supra quæst. 10. Item si quis per triginta annos tanquam vasallus, & feudatarius alicuius principis præstitit feruicia debita pro re ab eo possessa, tale ius, seu feudum videtur præscripsisse. Text. est in c. 1. §. si quis per triginta. si de feud. de funct. & vide per Mari. Anguissol. in cõf. 79. per totum. Et an ex consuetudine, vel temporis diurnitate acquiratur domino ius cõpellendi subditos ad Roidas, siue Rosas, & similes, vide plura in materia per Ambros. Vignat. inter cõsilia Feud. diuersorum, conf. 50. octauo dubio. Giach. Præscribi possit.] Dominum posse præscribere aduersus vasallum tenet Bald. in cap. 1. §. si quis per triginta. vers. & ista quæst. est vtilis, si de feud. conten. sit inter dom. & agn. volens feudum ad dominũ reuersum, & bona fide si contradictione vasalli possessũ, posse ratione directi dominij, quod habet in feudo, præscribere titulo pro suo spacio 30. an. all. l. hæres 2. ff. ad Treb. Gul. de Cun. in l. si quis emptio, in 2. quæst. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Gouean.

QVÆST. XLV.

Verò, an feudum præscribi possit? Hæc est intricata quæst. propterea proturnitate acquiratur domino ius cõpellendi subditos ad Roidas, siue Rosas, & similes, vide plura in materia per Ambros. Vignat. inter cõsilia Feud. diuersorum, conf. 50. octauo dubio. Giach. Præscribi possit.] Dominum posse præscribere aduersus vasallum tenet Bald. in cap. 1. §. si quis per triginta. vers. & ista quæst. est vtilis, si de feud. conten. sit inter dom. & agn. volens feudum ad dominũ reuersum, & bona fide si contradictione vasalli possessũ, posse ratione directi dominij, quod habet in feudo, præscribere titulo pro suo spacio 30. an. all. l. hæres 2. ff. ad Treb. Gul. de Cun. in l. si quis emptio, in 2. quæst. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Gouean.

An feudum præscribi possit.] Generaliter hic addendum: quod ad feudi præscriptionem tria potissimum requirantur. Primum est, quod vasallus feudum possederit per triginta annos, cap. vnus. §. si quis per 30. annos, si de feud. de funct. contentio. 2. & tit. 26. lib. 2. F. Et quidem triginta annos ad præscribendum feudum in re qualibet, siue priuata sit, siue publica, & siue profana, siue ecclesiastica, siue itẽus regale, siue nõ sit, sufficere probabilius videtur. Tũ quia ubi textus generaliter loquitur, & non distinguit, nec nos distinguere debemus, argum. l. 3. in fin. ff. de offic. præsid. l. 1. §. 4. ff. de offic. præfecti urbi. l. pretio 8. ff. de public. in rem act. Tum quia licet præscribens in eiusmodi aliqua re ius feudi acquirat: non tamen ipsam rem publicam, & ecclesiasticam, uel ipsũ ius regale acquirat: sed ea res Ecclesiæ, & itẽus publicæ manet, ut & ius regale Principis. Et ita docent Nicolaus de Neapol. in l. fin. C. de fund. patrimonial. Frider. Schench. Baro in dict. cap. vnus. §. si quis per triginta annos. si de feud. defuncti content. & c. num. 4. Vulteius lib. 1. de feud. cap. 9. num. 8. H. in tract. feud. cap. 1. pag. 3. 12.

- 7 Nemo causam possessionis suam mutare potest.
8 Præscriptio sine bona fide non procedit.
9 Possessio in præscriptione feudi qualis esse debeat.
10 Possessio ac tempus defuncti prodest etiam eius heredi.
11 Præscriptio feudi requirit seruicium vasalli.
12 An feudum, sine domini, & agnatorũ consensu, per vasallum alienatum, a tertio bone fidei emptore annis 30. præscribatur.
13 Feudorum alienationes nullius temporis præscriptione confirmari possunt.
14 Mens, & interpretatio tit. 9. §. donare, lib. 2. F.
15 Quatenus glossæ testimonio standum.
16 Comecturis locus esse solet in dubijs, atque incertis, non item in claris.
17 Num dominus 30. annorum spacio libertatem aduersus vasallum præscribere possit.
18 Res qualibet ad suam naturam facile redit.
19 Seruitutem debens vrbaniam prædij sui libertatem vscapere potest.
20 Vusufructuarius quanto tempore vsumfructum acquirat, & amittat.
21 Eodem modo quod, ne dissolui debet, quo colligatum est.

Colu. 2. D. Collega Bocerus class. 5. disput. 17. the. 15. littera C. edit. 2. & in tract. de præscript. feud. cap. 2. num. 29. & seq. Tamen contrarium crebrioribus Doctorum calculis sit receptum: quod nimirum feudum in rebus publicis, & ecclesiasticis non nisi 40. annorum, & in iure regali, non nisi temporis immemorialis præscriptione acquiratur: eo quod iure communi tantum temporis ad istarum rerum præscriptionem exigatur, Auth. quas actiones. C. de sacrosanct. Eccles. Nouell. 111. & Nou. 131. c. super quibusdam 26. §. præterea. extr. de verb. signif. Andr. de Ifern. Præposit. Aluarot. Laudens. & alij in d. §. si quis per triginta annos, & c. Bald. in c. vnus. §. fin. de feud. dat. in vicẽ leg. comiss. Mynsinger. cent. 4. obserua. 29. Z. in Epit. feud. part. 6. nu. 31. Duaren. de feud. c. 8. n. 3. Borcholt. in Commentar. in consuetud. feud. cap. 7. part. 3. num. 8. & alij, quos refert, & sequitur Henricus à Rosenthal. in tractat. feud. cap. 6. conclus. 78. Sed quod & triginta illos annos completos esse oportet: siquidem dictio, per, in d. §. si quis per 30. annos, & c. vlturpata, temporis consummationem denotat, argum. l. vrbana familia, 166. §. 1. ibique Gædæus num. 3. ff. de verb. significat. Ideoque vltimus annus ceptus non habendus fuerit pro completo, argum. l. in omnibus, 6. ff. de obligat. & actionib. Præposit. & Schench. Baro num. 1. in d. §. si quis per 30. annos, & c. & Vulteius d. cap. 9. num. 10.

8 pro hærede. Tum ꝑ etiam, quod ne in feudis quidem præscriptio sine bona fide, ex dispositione iuris Canonici, in Camera Imperiali in doctrina præscriptionum approbati, procedit, cap. vltim. extr. de præscriptionib. Mynfinger. cent. 4. obseruat. 6. Atque hanc, tanquam communiorē, sententiā amplectuntur etiam Iacobus de Beluifo; Martinus Laudens. Nicol. de Neapol. Petrus Rauenn. & Schenck Baro in d. §. si quis per 30. annos. Kirchouius in thes. commun. opin. lit. F. in verb. feudi præscriptio, & D. Bocer. d. tract. de præscript. feud. cap. 3. num. 10. Sane ꝑ possessio illa non solum iusta, bonaq; fide suffulta; sed & continua, sicque non interrupta esset debet. Quæ admodū enim possessionis continuatione ius commune exposcit, l. 3. l. si is, qui, l. 1. possessio, 20. l. nunquam, l. 1. §. 1. non solum, 33. §. qui pignori, 4. ff. de vlt. & vlt. cap. l. 2. C. de præscript. long. tempor. cap. illud 8. in fin. c. auditis, l. 5. extr. de præscriptionib. ita eandem quoque ius feudisticum desiderat, sicuti arguit particula illa, per. posita in d. tit. 26. §. si quis per 30. annos, lib. 2. F. vbi Bald. num. 2. & Frideric. Schenck. num. 3.

10 Et ꝑ quemadmodum possessio, ac tempus defuncti iure communi prodest etiam eius hæredi, §. diutina, l. 2. Institur. de vsucapionib. l. Pomponius, l. 3. §. sed & legatario, 10. ff. de acquiren. vel amit. possess. l. cum miles, 30. in princip. ff. ex quib. caus. maiores, &c. l. vnic. post medium, ibi, vt continetur ei possessio, C. de vsucap. transform. ita etiam idem in feudi præscriptione obtinere creditur, docente accuratius D. Bocer. d. tract. de præscript. feud. cap. 3. num. 5. & seqq.

11 Tertium ꝑ præscriptionis feudi requisitum est, vt vasallus domino seruitium exhibuerit, d. tit. 26. §. si quis per triginta. ibi, seruitium domino exhibuerit, lib. 2. F. Et quoniam textus dicit seruitium, & non seruitia; recte inde Doctores colligunt communiter, quod sufficiat, semel intra 30. annos vasallum domino seruitium præstitisse: nec necesse sit, vt singulis id annis exhibuerit, Andreas de Isernia, Petrus Rauennas, Laudens. Aluarott. Præposit. & Schenck Baro num. 6. in d. §. si quis per triginta. Borcholt. predicto c. 7. par. 3. nu. 7. Roland. à Valle c. 6. l. 3. nu. 79. vol. 1. Alexand. conf. 70. vol. 3. Balbus d. tract. de præscript. 4. part. quartæ princip. quæst. 12. num. 1. pag. 265. Vult. d. lib. 1. de feud. cap. 9. num. 15. D. Obrecht. disput. 26. th. 210. & seqq. Harprecc.

b Si autem queritur de præscribendo vtili dominio contra dominum. Valde controuersa quæstio est: an ꝑ feudum, absque domini agnatorumque consensu per vasallum alienatum, à tertio bonæ fidei emptore triginta annis præscribatur? Quidam opinantur, bonæ fidei possessorem (qui videlicet putat, domini, & agnatorum consensu feudum in se alienatum esse) triginta annorum cursu tam cõtra dominū ipsū, quam contra agnatos feudum istud præscribere; malæ vero fidei possessorem (qui nimirum scit, vasallum hoc feudū citra domini agnatorumque consensum alienare haud posse) ad præscribendum desiderare tempus immemorabile, Gloss. in cap. 1. §. præterea, de capitulis Corrad. tit. 40. lib. 2. F. ibique Iacob. de Beluifo, Nicol. de Neapol. Baldus, Præposit. Aluarottus, Petrus Rauenn. & Cuiacius. item Schraderus in tract. feud. part. 5. cap. 4. num. 9. Tiraquel. lib. 1. retract. §. 1. gl. 10. num. 9. Ferrar. ens. in forma libell. ad reuoc. feud. Vvumbser. obser. præq. 15. tit. de feud. Borcholt d. Commentar. in consuetud. feud. cap. 7. par. 3. num. 13. Gail. lib. 2. obseru. 160. num. 1. & 2. eoque cum alijs

referens Henricus à Rosenthal. in synopsi iuris feud. cap. 6. conclusio. 150. & cap. 9. conclusio. 132. ad littera A. item in tractat. feud. capit. 9. membr. 2. conclusio. 97. numero. 19. sub littera H. 13 Alij ꝑ ex aduerso existimant, triginta annorum præscriptionem domino bona feudalia per vasallum in extraneū aliquem alienata vindicare volenti nequaquam nocere, per textum in tit. 40. §. præterea, & tit. 55. §. vnde Imperator Lotharius, lib. 2. & tit. 83. in extraordinat. cap. quibus in locis expressum est, feudorum alienationes nullius, ac proinde nec longissimi temporis præscriptione confirmari posse.

14 Cui ꝑ non obstat textus in cap. 1. §. donare, vti præscriptio autē. Qualiter olim poterat feudū alienari, tit. 9. lib. 2. F. vbi habetur, quod præscriptione triginta annorum tam sciens, quam ignoras submouebatur. Nam totus ille titulus historicam duntaxat delationē complectitur iuris veteris, non eius iuris, quod Feudista per omnia obseruari voluit, vti perspicue indicat inscriptio tituli, qualiter olim poterat, &c. & verba in ipso textu, poterat olim vasallus, &c. hoc licebat ei, &c. culpa amittebat, &c. nullus curiæ poterat, &c. & maxime verbum illud submouebatur. Nec ad rem pertinet, quod reueritur, rem alodiali annis triginta etiam hodie, ut feudum, plene præscribit; atque ideo videri rursum rem feudalem, ut alodiali, præscribi posse, prædicto tit. 26. §. si quis per triginta, lib. 2. F. Quia hæc longe diuersa sunt, nec eadem utrinque militat ratio. Siquidem in nostro casu (ut scilicet feudum præscribi uideatur, ut fiat alodium) (Reipublicæ magnum inferretur præiudicium: propterea, quod ei periret seruitium à vasallo præstandum. Ast in casu dict. §. si quis per triginta (ubi alodium præscribitur, ut fiat feudum) non patitur Republica damnari, sed potius percipit commodum: cum vasallus domino seruitium præstare, sicque Republicæ prodesse teneatur. Ratio namque, quæ Imperatores mouit, ut prohiberent, ne triginta annorum lapsu feuda præscriberentur, non parua fuit. Videbant quippe Republicæ ingens immineret detrimentum, nisi istud prohiberetur. Vasalli etenim distractis feudis, adeoque bonis exuti seniorum seruitia subterfugebant: per quod Imperij vires ualde attenuari constabat, dū proceres milites suos, hoc est, uasallos, ad expeditionem Principis traducerent non poterant, ut arguit textus in cap. 1. de prohib. feud. alienat. per Lothar. tit. 52 & cap. 1. de prohib. feud. alien. per Frider. tit. 55. lib. 2. F.

15 Nihil ꝑ quoque refragatur Glossa in dict. tit. 40. §. præterea lib. 2. F. vbi Doctores plerique auuntant, glossam ordinariam in dubijs esse testem firmissimum. Primo enim glossa isti opponimus aliam glossam contrariam, ex qua satis euidenter apparet, feudum nullam, ne quidem longissimi temporis obstat præscriptionem, in cap. 1. §. 1. vers. quid ergo. in verb. per longa tempora, de inuestit. de re al. fact. tit. 8. lib. 2. F. & sic glossa vna per alteram confunditur. Deinde libenter largimur, non esse firmiorem testem, quam glossam ordinariam, quando scilicet res anceps, & dubia est: quoniam ꝑ in dubijs, ac in incertis, nõ item in claris, & certis locus esse solet coniecturis l. continuus, l. 37. §. cū ita stipulatus. in fine, ff. de verb. oblig. Cum ergo textus in d. tit. 40. §. præterea & d. tit. 55. §. vnde Imperator, lib. 2. F. & in d. tit. 83. in cap. extraordin. pro cõfirmatione nostre sententiæ supra in mediū adducti, clarissime disponant, feudū vltimo tempore præscribi non posse: coniecturandū hic, aut diutinandum minime esse, quoniam ꝑ in cõmuni sensu præditus intelligit. Neque

Neque enim à clatis, & indubitatis Textus verbis recedendum est, etiam si mille Glossæ, & Doctores contrarium teneant. Atque ita, vltima Clarum nostrum, & ab eo memoratos, hanc sententiā defendunt Franciscus Sonebecius in Commentar. ad vsus feudorum, parte 12. numero 156. cum multis sequentibus. Decian. consilio 24. nu. 104. vol. 1. Vulteus lib. 1. de feud. c. 9. nu. 20. Rosenthal. sibi cõtrarius ibi dē tract. feud. c. 9. membr. conclusio. 97. num. 37. cum sequen. & D. Bocer. dict. class. 5. disp. 17. thes. 23. edition. 2. & dicto tract. de præscript. feudor. capit. 2. numer. 99. & sequentibus.

17 Non præterenda hoc loco, & illa quæstio est: vtrum dominus cõtra vasallum triginta annorum spacio libertatem præscribere valeat? Et merito receptum est, quod si dominus rei feudalis possessionem nactus, eam 30. annis pro alodiali, & libera, sine contradicitione vasalli, seu agnati, tenuerit; vtilis domini cū proprietate cõsolidationem præscripsisse censetur.

18 rur. Tum ꝑ quia res que libet ad naturam suam facile redit. can. ab exordio, 2. & ibi gloss. ad lit. l. dist. 35. §. cum in suo solo 29. in fine Instit. de rer. diuis. l. si vnus 27. §. pactus ne peteret, ibique Iason num. 5. & seqq. ff. de pact. l. hac consultissima 21. §. si quis autem, 3. C. de testamentis. Tū quia ꝑ in simili ille, qui seruitatem debet verbanam, prædij sui libertatem vsucapere potest, l. sequitur dict. §. vlt. ff. de vsurpat. & vlt. cap. l. hac autem iura, 6. ff. de seruitutibus prædior. vrbano. Tum ꝑ quia vsufructuarius, cui vasallus similis est, argum. tit. 23. §. vltim. libro 2. F. longo tempore vsufructum acquirit, l. vlt. in fine. C. de præscript. long. temp. & acquisitum non vtendo tempore eodem amittit, l. placet. 25. & l. si vsufructus 28. ff. quib. mod. vsufruct. amitt. l. fin. C. de seruitutib. & aqua. Quare, & vasallus, qui feudum longissimi temporis præscriptione acquirit,

acquisitum non utendo, eodem temporis cursu perdit. Nihil tamen quippe tam naturale est, quam eodem modo quodque dissolueret, quo colligatum est, leg. nihil tam naturale, 35. ff. de regul. iur. & omnia, quæ iure contrahuntur, contrario iure perent, l. omnia, 100. ff. eodem. Atque isthanc sententiā suffragijs consentientibus approbant Baldus, Præpositus, Rauennas, Aluarottus numero 5. & Schenck. Baro num. 6. in fin. ad tit. 26. §. si quis per 30. annos libro 2. F. Pandmitanus in cap. ad audiendum. 13. in fin. extra de præscript. Mynfinger. cent. 4. obser. 28. Borcholt. in d. Comment. in consuetud. feud. cap. 8. par. 3. n. 11. Vult. dicto lib. 1. de feud. c. 9. num. 17. Rosenthal. d. synopsi feud. cap. 6. conclusio. 155 & d. tract. de feud. c. 6. conclusio. 83. Hanuerton. lib. 2. feudor. c. 1. Schneid. devin. de feu par. 4. nu. 53. & D. Bocer. d. class. 5. disput. 17. thes. 18. & d. tract. de præscript. feud. c. 2. n. 46. & multis sequentijs utiles questionibus, feudi præscriptionē concernentes, diligenter explicat. Videri quoque poterunt, quæ a notariis ad principium tituli. Institut. de vsucap. numero 115, & sequentibus. Harpr.

c Contra alium. Et istam communem, vnde etiam in collect. mea in verbo, uasallus, n. 43. & nu. seq. limitationē posui quod mala fides nullam præscriptionē potest ualidare: & n. 45. sublimitati alias in bona fides, quæ præsumitur propter possessionē longissimā etiā sine tit. et eo magis quādo nõ apparet aliquis antiquus possessor; cõmune ex eo. Paris. Giach. d. Sed solummodo cursu centū annorū. Adde, & vide per Rol. in conf. 3. n. 98. ubi non cõpetere restitutionem in integr. Marchioni Saluciarum, dicit, & loquitur de præscript. 40. annorum, uel præscriptione immemoriali, in qua nullus Doctor in mudo reperit ui, qui aliter tenuerit, nec quis sanè capitis, qui auderet attentare dare restitutionem aduersum eam. Giach.

QVÆSTIO XLVI. SVM MARIA. Ex Claro.

1 Feudum an imputari debeat filio in legitimam.

2 Et quid si sit ex pacto, & prouidentia. Ex Additionibus.

1 An, & quatenus feudum filijs in legitimam imputetur remissiuè.

